

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Өглөө бүр тэр аавыгаа ажилдаа инээгээд явуулчихдаг байсан.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

8-р сарын 6-ны зуны нэгэн өглөө Кеі-гийн төрөлх хот Хирошима дээр жижиг, хар, дугуй хэлбэртэй зүйл унав. "Энэ юу байж болох вэ?" гэж тэнгэр өөд харсан хүмүүс хэлэв.

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

Хэсэг хугацааны дараа дэлхий даяар цуурайтсан хүчтэй дэлбэрэлт болж, асар том мөөгний үүл гэнэт гарч ирэн хотыг бүхэлд нь бүрхэв.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all

disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

Гэнэтийн дотор хот тэр чигтээ алга болов.

Байшин, сургууль, эмнэлэг бүгд ор мөргүй алга болов.

Энэ бол хаясан аймшигтай бөмбөг, цөмийн зэвсэг байв.

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

Гайхамшигтайгаар Кеі гэмтэл аваагүй ч голын усанд түлэгдсэн арьстай хүмүүс хөвж байхыг харсан бол бусад нь түлэгдсэн арьстай хүмүүс Кеі-д ирж хэлжээ.

"Ус... Надад ус өгөөч..."
Тэр хүмүүсийг аварч чадаагүй.
Кеі түүний гэр бүлийг дахиж
хараагүй.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Ганц цөмийн зэвсэг 100,000 гаруй хүний амийг авч одсон. Түүгээр ч барахгүй цөмийн зэвсгийн дэлбэрэлтийн дараа орсон хар бороо олон хүнд хүнд өвчин туссан.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

Эцэст нь дайн дуусч, Кеі хөгшин эмэгтэй болжээ. Хирошима хот дахин сэргэж, урьд өмнөх шигээ үзэсгэлэнтэй болжээ.

Энэ хотод цөмийн зэвсэг хаясан гэдэгт итгэхэд бэрх юм.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

Гэсэн хэдий ч нартай өдөр ч гэсэн Кеі-ийн оюун ухаан мөөгөнцөрт үүлний сүүдэрт дарагддаг.

Амь үрэгдэгсдийн болон амьд үлдсэн хүмүүсийн уй гашуу өнгөрсөн хэдэн арван жилийн туршид хэвээр үлджээ.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Одоо Кеі цөмийн зэвсгийн аймшгийн талаарх туршлагаа дэлхийн өнцөг булан бүрт байгаа хүмүүст хуваалцаж байна, учир нь ийм зэвсгийг ашиглах нь олон хүний амь насыг хохироох аюултай.

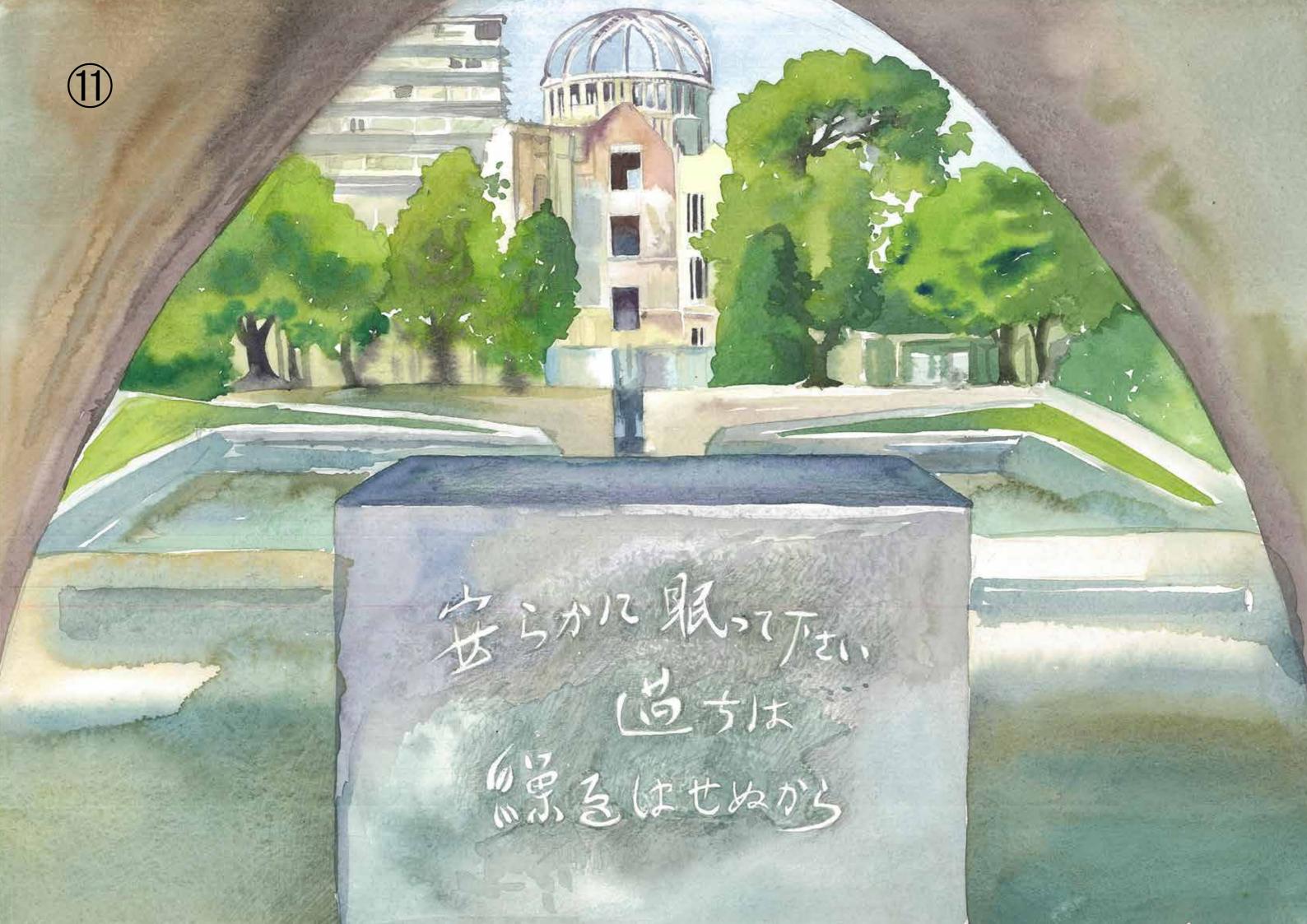
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Кеі-д ганцхан хүсэл бий: Цөмийн зэвсгийг дахин хэзээ ч ашиглах ёсгүй.

(10)

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Дэлхийн бүх хүмүүс эцэст нь амар амгалан, аз жаргалыг мэдэх болтугай.

Төгсгөл.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Хэзээ ч арилдаггүй үүл болох Кеі-ийн түүх"

Өнөөдөр би Кеі гэх охины тухай ярихыг хүсч байна.

Тэрээр дөнгөж 8 настай байсан бөгөөд дайны үед Японд амьдарч байжээ.